

Liběšický

Poutníček

roč.22, č.41

8.10. 2023

8.10. Ne 27. neděle v mezidobí
Mše sv. v 8.00 v Žatci, v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

9.10. Po památka sv. Dionýsia, biskupa a druhů, mučedníků
Konference České federace potravinových bank v Brně
od 13.30 Spolek Rytířků Neposkvřeně v sokolovně v Měcholupech

10.10. Út památka sv. Gereona a druhů, mučedníků
Kapitula kanonie na Strahově

11.10. St památka sv. Jana XXIII., papeže

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích
od 15.00 Spolek Rytířků Neposkvřeně v sokolovně v Měcholupech

12.10. Čt památka sv. Radima, biskupa
od 10.00 Kněžský den v Diecézním domě kardinála Trochty
ve 14.00 Poutníkův klub pro děti v ZŠ Liběšice

13.10. Pá památka bl. Petra Adriána Toulorge, kněze a mučedníka, premonstráta

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích
víkendové setkání pro děti a mládež ve Svinčicích

14.10. So památka sv. Kalista I., papeže
Mše sv. v 9.00 v Liběšicích
v 16.00 varhanní koncert v kostele Všech svatých v Libočanech

15.10. Ne 28. neděle v mezidobí
Mše sv. v 8.00 v Žatci, v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

- O víkendu 13.-15. října se bude konat **víkendové setkání pro děti ve Svinčicích** u Mostu. Víkendové setkání pořádá Mariánský spolek rytířků Neposkvřeně.
- Neděle 22. října je **Misijní neděle**, kdy se koná tradiční každoroční sbírka na misie, která pomáhá misijním projektům v nejchudších zemích světa.
- V sobotu 14. října od 16.00 se koná **varhanní koncert** v kostele Všech svatých v **Libočanech**. Účinkuje MgA. Adam Viktora.
- V sobotu 21. října v 18.00 se koná **koncert „Nebeské melodie“** v děkanském kostele v **Žatci**. Vstupné 150,- Kč, děti 50,- Kč. Účinkuje sbor a orchestr VOCE DEO.

Poutníčkova

příloha
roč.22, č.41

- ❖ **Požehnaní** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Nevděčnost plodí zášť

(Papež František, 8.10. 2023)

Evangelium nám dnes předkládá dramatické podobnění se smutným epilogem (srov. Mt 21,33-43). Majitel jednoho pozemku tam vysadil vinici a dobře se o ni staral; když pak musel odejít, svěřil ji několika zemědělcům. V době sklizně pošle své služebníky, aby sklídili úrodu. Rolníci je však týrali a pozabíjeli; majitel tam tedy pošle svého syna, a oni zabijí i jeho. Jak to? Co se pokazilo? V tomto podobnění je jisté Ježíšovo poselství.

Hospodář dělá všechno správně, s láskou: sám pracuje, vysazuje vinici, obklopuje ji ohradou, aby ji chránil, kope jámu pro lis a staví strážní věž (srov. v. 33). Poté vinici svěřil zemědělcům, pronajímá jim svůj cenný majetek, a tak se k nim chová spravedlivě, takže vinice je dobře obdělávána a přináší ovoce. Vzhledem k těmto předpokladům by sklizeň měla skončit šťastně, ve slavnostní atmosféře, spravedlivým rozdělením úrody ke spokojenosti všech.

Místo toho se do mysli zemědělců vkrádají nevděčné a chamtivé myšlenky. Všimněte si, že u kořenů konfliktů je vždy nějaký nevděk a chamtivé myšlenky, které se brzy chtějí něčeho zmocnit. "Nemusíme pánovi vinice nic dávat. Produkt naší práce je pouze náš. Nikomu se nezodpovídáme!" Takto mluví tito dělníci. A to není pravda: měli by být vděční za to, co dostali a jak s nimi bylo zacházeno. Místo toho nevděk živí chamtivost a roste v nich postupný pocit vzpoury, který je vede k tomu, že vidí realitu zkresleně, že se cítí být spíše věřiteli než dlužníky pána, který jim dal práci. Když vidí jeho syna, jdou dokonce tak daleko, že říkají: "To je dědic. Zabijme ho, a budeme mít jeho dědictví!" (v. 38). A ze zemědělců se stávají vrazi. To všechno je proces. A tento proces se tak často odehrává v lidských srdcích, dokonce i v našich srdcích.

Ježíš nám tímto podobněním připomíná, co se stane, když člověk klame sám sebe a zapomíná na vděčnost, zapomíná na základní životní realitu: že dobro pochází z Boží milosti, že dobro pochází z jeho svobodného daru. Když člověk zapomene na toto, na Boží bezplatnost, skončí to tak, že svůj stav a svou omezenost už neprožívá s radostí, neboť se cítí milován a spasen, ale se smutnou iluzí, že nepotřebuje ani lásku, ani spásu. Člověk se přestane nechat milovat a ocitne se v zajetí vlastní chamtivosti, v zajetí potřeby mít něco víc než ostatní, touhy vyniknout nad ostatními. Je to ošklivý proces, a přitom se nám tak často děje. Opravdu se nad tím zamysleme. Odtud pramení tolik nespokojenosti a obviňování, tolik nedorozumění a tolik závisti; a hnán záští může člověk spadnout do víru násilí. Ano, drazí bratři a sestry, nevděk plodí násilí, bere nám klid a nutí nás mluvit křikem, bez pokoje, zatímco prostě "děkuji" může znovu přinést mír!

Ptejme se tedy sami sebe: Uvědomuji si, že jsem dostal život a víru jako dar? Uvědomuji si, že já sám jsem dar? Uvědomuji si, že všechno začíná Boží milostí? Uvědomuji si, že jsem obdarován bez zásluh, milován a spasen bezplatně? A především, umím v odpovědi na milost říci "děkuji"? Umím říkat "děkuji"? Tři slova, která jsou tajemstvím lidského soužití, jsou: děkuji, prosím, promiň. Umím tato tři slova používat? Děkuji, prosím, promiň. Umím tato tři slova vyslovit? Je to malé slovo, "děkuji" - je to malé slovo, "prosím", je to malé slovo, "promiň" - očekávané každý den od Boha a bližních. Ptejme se sami sebe, zda je toto malé slůvko, "děkuji", "prosím", "promiň" přítomno v našem životě. Umím říci "děkuji"? Umím se omluvit, odpustit? Dokážu být vlídný a nevtíravý - prosit o "dovolení"?

Kéž nám Maria, jejíž duše velebí Hospodina, pomůže, aby se vděčnost stala světlem, které každý den vychází z našeho srdce.